

520

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 października 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lubiaszów” obszar lasu o powierzchni 68,84 ha w Leśnictwie Lubiaszów Nadleśnictwa Państwowego Nagórzyce, położony w miejscowości Lubiaszów, w gromadzie Golesze, w powiecie piotrkowskim województwa łódzkiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 119 pododdziały c, f, h, i oraz oddziały 120, 121, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1949 — 1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego z dużym udziałem jodły, który stanowi pozostałość dobrze zachowanego lasu pierwotnego na Wyżynie Łódzkiej, z licznymi roślinami objętymi ochroną gotunkową.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew oraz pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, z pozosta-

wieniem w ziemi karpiny oraz drzew dziuplastych, a w razie potrzeby również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej oraz pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) żywicowanie,
- f) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- g) niszczenie gleby, wydobywanie kamieni, piasku itp. kopalin,
- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu i rozniecanie ognia,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. R. Gesing

521

ZARZĄDZENIE PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 13 listopada 1958 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania pozwoleń na wykonywanie prac projektowych w budownictwie przez pracowników zatrudnionych w Komitecie do Spraw Urbanistyki i Architektury, Instytucie Urbanistyki i Architektury, wydziałach architektury i nadzoru budowlanego oraz w wydziałach architektury i budownictwa prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. Nr 44, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury, Instytutu Urbanistyki i Architektury, wydziałów architektury i nadzoru budowlanego oraz wydziałów architektury i budownictwa prezydiów rad narodowych mogą podejmować się doraźnie, jako zajęć ubocznych, wykonywania projektów w budownictwie dla gospodarki społecznej

i osób prywatnych, jeżeli na wykonywanie takich prac właściwy organ przełożony udzieli zezwolenia, zwanego dalej „zgodą”.

2. Zgoda powinna być udzielona na każde zlecenie przyjęte przez pracownika.

3. Łączny koszt zamówienia według cennika obowiązującego w państwowych biurach projektów nie może przekroczyć 15 tys. zł, a łączna suma wynagrodzeń w ciągu jednego roku nie może przekroczyć 30 tys. zł, z tym że w szczególnie uzasadnionych przypadkach suma ta może być podwyższona: